

जटाला, स्त्री, (जटालस्यस्या इति। जटा + "सिधा-
दिभ्यश्च। ५।२।६७। इति लच्। ततो
जटालिवात् टाप्।) जटामांसी। इति राज-
निर्घण्टः॥ (विवरणस्य जटामांसीशब्दे
ज्ञातयम्॥)

जटावती, स्त्री, (जटा विद्यतेऽस्याः। जटा + मतुप्।
मस्य वः स्त्रियां ङीप् च।) जटामांसी। इति
राजनिर्घण्टः॥

जटावल्ली, स्त्री, (जटेव वल्ली।) वदजटा। गन्-
मांसी। इति राजनिर्घण्टः॥

जटिः, स्त्री, (जटति परस्परं संलम्बा भवतीति।
जट + "सर्वधातुभ्य इन्।" उर्णा। ४।११७।
इति इन्।) जट्टश्च। इति शब्दरत्नावली॥

जटा। सन्धः। इत्युणादिकोषः॥

जटिलः, पुं, (जटा अस्वस्थेति। जटा + "लोमादि-
पामादिपिच्छादिभ्यः शून्येणचः।" ५।२।१००।
इति इलच्।) सिंहः। इति शब्दचन्द्रिका॥

(ब्रह्मचारी। यथा, मनुः। ३।१५१।
"जटिलश्चानधीयानं दुर्बलं कितवन्तथा॥"

"जटिलो ब्रह्मचारी।" इति तट्टीकायां कुल्लूक-
भट्टः॥) जटायुक्ते, त्रि। इति मेदिनी। खे, ६२॥

(यथा, कुमारः। ५।३०।
"विवेश कश्चिज्जटिलस्तपोवनं
शरीरवहः प्रथमाश्रमो यथा॥")

जटिला, स्त्री, (जटिल + अजादित्वात् टाप्।)
जटामांसी। इत्यमरः। २।४।१३४॥

("जटामांसी भूतजटा जटिला च तपस्विनी॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

पिप्पली। इति मेदिनी। वचा। उच्चटा। इति
रत्नमाला। समनकट्टः। इति राजनिर्घण्टः॥

राधिकाश्वशः। यथा, गौरगणोद्देशे।
"जटिला राधिकाश्वशः कार्यतोऽविश्रदेव तम्॥"

(ऋषिपत्नीविशेषः। यथा, महाभारते। १।१६७। १४१।
"श्रूयते हि पुराणोऽपि जटिला नाम गौतमी।
ऋषीण्यसितवती सप्त धर्मभृताम्बरा॥")

जटो, स्त्री, (जट + "जटिकारादिति।" ४।१।४५।
इत्यस्य वार्तिकोक्त्या वा ङीप्।) पर्कटीवृक्षः।
इति शब्दरत्नावली॥ जटामांसी। इति
रत्नमाला॥

जटो [न्], पुं, (जटा अस्वस्थेति। जटा + इनिः।)
जट्टश्च। इत्यमरः। २।४।३२॥ (यथा,—
"जटो जटो पर्करी च पर्कटी च स्त्रियामपि।"
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे॥
ऋन्स्थातुचरविशेषः। यथा, महाभारते।
६।४५। ५८।

"ज्वालजिह्वः करालश्च शितकेशो जटो हरिः॥"
जटाविश्रिष्टे, त्रि। (यथा, महाभारते। ७।५। ४३॥
"ततो हरो जटो श्यावुर्निशाचरपतिः शिवः॥")

जटुलः, पुं, (जटति देहे संहतो भवतीति। जट
संहतौ + बाहुलकाडुलच्।) जटुकम्। जट्ट
इति भाषा। तत्पर्यायः। कालकः २ पित्रुः ३।
इत्यमरः। २।६। ४६॥

जटरं, चि, (जटति एकत्रीभवतीति। जट +
बाहुलकादरः टान्तादेशश्च। यद्वा, जनयते
इति। जन + "जनेररञ्च च।" उर्णा। ५।३८।
इति अरः टञ्चान्तादेशः।) जडम्। कठिनम्।
इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, शान्ति-
श्रुतके। ४।१३।
"इदानीमस्माकं जटरकमट्टकठिना
मनोवृत्तिसत् किं अस्मिन्विमुखेव क्षपयसि॥")

जटरः, पुं, स्त्री, (जायते गर्भो मलं वा अस्मिन्निति।
जन + "जनेररञ्च च।" उर्णा। ५।३८। इति
अरः टञ्चान्तादेशः।) उदरम्। इति मेदिनी॥

(यथा, हितोपदेशे। २। ४४।
"पृष्ठतः सेवयेदं जटरैश्च हुताशनम्।
स्वामिन् सर्वभावेन परलोकममायथा॥"

देशविशेषे, पुं, स तु कूर्मविभागे आग्नेयां दिशि
वर्तते। यथा, दृष्टत्संहितायाम्। १४। ८।
"आग्नेयां दिशि कोशकलिङ्गवज्रो
पवङ्गजतराङ्गाः॥"

तथाच महाभारते। ६। ६। ४२।
"अत जडं जनपदान् निबोध गदतो मम।"
इत्युपक्रम्य,—

"जटराः कुजुराश्चैव सदृशाणांश्च भारत!॥"
इत्युक्तवान्॥

पर्वतविशेषः। यथा, भागवते। ५। १६। २७।
"जटरदेवकूटी मेरुं पूर्वैर्वाटादशयोजनसहस्र-
सुदगायती द्विसहस्रपयुतुङ्गा भवतः॥"
उदररोगविशेषः।

"राजो जन्म बलीनाथो जटरे जटरेषु तु॥"
इति निदानस्थाने द्वादशेऽध्याये वाभटेनोक्तम्।
एतत्सम्प्राप्तिर्गथा, सुश्रुते निदानस्थाने
७ अध्याये।

"कोडाडुपक्षे हृदयस्यारो
निःहृत्य दुष्टोऽनिलवेगनुन्नः।
लचः समुत्सङ्ग शून्यैः समन्ता-
द्विवर्द्धमानो जटरं करोति॥")

जटरशुत्, पुं, (शुदतीति। शुद् + क्तिप्। ततः
शुद्धीतनुपुञ्जः। एतत्सेवनेनोदरभङ्गादेवाख्य
तथालम्।) आरम्वद्यष्टः। इति शब्द-
चन्द्रिका॥

जटरामयः, पुं, (जटरस्य आमयो रोगः।)
जलोदररोगः। इति राजनिर्घण्टः॥

(अतीसाररोगश्च। तस्य चिकित्सा यथा,—
"कपित्थमधं लीङ्गा तु सखीष्वौद्रशकरम्।
कटफलं मधुसुक्तं वा सुश्रुते जटरामयात्॥"
इति चरके चिकित्सास्थाने दशमेऽध्याये॥)

जड़, स्त्री, (जलति लोकान् जीवयतीति। जल +
अच्। जलयोरैक्यात् लस्य डत्वम्।) जलम्।
इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥ (जलति घनी-
भवतीति।) सौख्यम्। इति राजनिर्घण्टः॥
(अचेतनपदार्थानां खरूपम्। यदुक्तं पञ्च-
दश्याम्। ६। १२७।
"अचिदात्मघटादीनां यत् खरूपं जड़ं हि तत्॥")

जड़ः, त्रि, (जलति बुद्धिशक्तिमाच्छादयतीति।
जल आच्छादने + अच्।) द्विभग्नस्तः।
(श्रीतलः। यथा, रघौ। ३। ६८।
"पराश्रमं हर्षजडेन पानिना
तदीयमङ्गं कुलिप्रप्रगणाङ्कितम्॥"
"हर्षजडेन हर्षप्रिदरेण॥" इति तट्टीकायां
मल्लिनाथः॥) श्लकः। (यथा, मनौ। २। ११०।
"नापृष्टः कस्यचिद्द्रव्यात् न चाग्यायेन पृच्छतः।
जानन्नपि हि मेधावी जडवल्बोक आचरेत्॥"
वधिरः। यथा, तत्रैव। ६। २०१।
"उत्सन्नजडमकाशं ये च केचिन्निरिन्द्रियाः॥"
तथा तत्रैव। ८। ३६४।
"अन्धो जड़ः पीठसर्पां सप्तत्या स्थविरश्च यः॥"
"अन्धो वधिरः पङ्कः सम्पूर्णसप्ततिवर्षः॥" इति
तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः॥) अत्रप्रज्ञः। इति
मेदिनी। डे, १४॥ (यथा, विक्रमोर्वश्याम्
१ अङ्के।
"अस्याः समविधौ प्रजापतिरभृच्छन्नी तु
कान्तिप्रदः
शङ्करैकरसः स्वयं तु मदनो मासो तु पुष्याकरः।
वेदाभ्यासजडः कथं तु विषययादृक्तकौतूहलो
निर्मातुं प्रभवेन्नोदरमिदं रूपं पुराणो
सुनिः॥"
नियन्दः। यथा, रघौ। २। ४२।
"जड़ितस्तस्मात्सकवीचनेन
वचं सुसुचन्निव वचपारिणः॥"
मोहितः। यथा, तत्रैव। ८। ७५। [अमस्मितः
अथ तं सवनाय दीक्षितः प्रविधानाद् गुरुरा-
अभिषङ्गजडं विजन्निवान्
इति शिष्येण किलान्वबोधयत्॥")

जड़क्रियः, त्रि, (जड़स्य मोहितस्यैव क्रिया कार्यं
यस्य।) दीर्घसूत्री। चिरक्रियः। इति हला-
युचः॥

जड़ता, स्त्री, (जड़स्य भावः। जड़ + भावे तल्।)
जाड्यम्। तत्पर्यायः। सौमिल्यम् श्रीतलत्तम् इ
अपाटवम् ४। इति राजनिर्घण्टः (यथा,
रघुः। ६। ४६।
"अनयदासनरज्जुपरिग्रहे
भुञ्जन्तां जड़तामवलज्जन्ः॥"
इयं हि अभिचारिभावविशेषः। अस्या लक्षणं
यथा, साहित्यदर्पणे। ३। १४४।
"अप्रतिप्रतिर्जड़ता स्याद्विद्यानिष्ठदर्शनश्रुतिभिः।
अनिमित्तनयननिरीक्षणतृष्टीभावाद्यस्तत्र॥")
विरहदुःखेन जीवनमात्रस्थितिः। इति रस-
मञ्जरी॥

जड़ता, स्त्री, (जड़यति तत्करोतीति शिञ्जन्तात्
अच् ततहाप्।) शूकशिञ्जी। इत्यमरः॥
भूस्वामलजो। इति रत्नमाला॥

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।

जड़िमा, [न्] पुं, (जड़स्य भावः। "वर्षेद्द्रादिभ्यः
अच् च।" ५। १। १२३। इति इमनिच्।)
जड़ता। तस्य लक्षणं यथा,—
"इदानीष्टापरिज्ञानं यत्र प्रवेज्जुत्तरम्।